

Reforma și întoarcerea la Evanghelie, Erwin W. Lutzer, Oradea, Editura Casa Cărții, 2017

RECENZIE CARTE

Printre creștini, perioada 31 octombrie 2016 - 31 octombrie 2017 este cunoscută sub numele de „Anul Reformei”. Este anul în care ne amintim de Reforma începută de dr. Martin Luther, odată cu afișarea celor 95 de teze pe ușa Bisericii castelului din Wittenberg, pe 31 octombrie 1517. Cu ocazia împlinirii a 500 de ani de la acel moment de o importanță nemaipomenită pentru Biserică și pentru civilizația occidentală, în acest an s-au organizat mai multe evenimente dedicate Reformei Protestante și s-au publicat mai multe lucrări despre acest subiect.

Cartea pe care o voi prezenta este scrisă de pastorul Erwin W. Lutzer din Chicago; scopul autorului este acela de a ajuta cât mai mulți oameni să se familiarizeze cu Reforma, fapt pentru care el prezintă, în cartea sa, figurile proeminente, locurile în care s-au întâmplat evenimentele și marile idei care au stat la baza Reformei.

În primul capitol citim despre John Wycliffe (cca 1320-1384), un gânditor din Anglia, care a studiat omiletica la Oxford și care i-a încurajat pe oameni să ia atitudine cu privire abuzurile care aveau loc în Biserică. Ideile lui Wycliffe au fost preluate de către Jan Hus (cca 1369-1415), care a devenit un binecunoscut reformator în Praga, dar care a fost ars pe rug, ca eretic, pe 6 iulie 1415. Impactul produs de Wycliffe și Hus a rezistat în timp, cei doi fiind scânteia care a aprins focul Reformei.

În următoarele capitole autorul ni prezintă pe trei dintre cei mai cunoscuți și influenți reformatori: Luther, Zwingli și Calvin și ne ajută să înțelegem mai bine contextele în care aceștia au trăit, starea Bisericii Catolice din acele vremuri, ideile pe care ei le-au susținut și pe care au încercat să le impună, precum și impactul pe care l-au avut în epocă – dar pe care îl resimțim și noi, astăzi.

Totul a început cu afișarea, de către Martin Luther, a 95 de teze, pe ușa Bisericii castelului din Wittenberg, un loc folosit ca panou pentru discuții teologice. Luther era revoltat din cauza abuzurilor reprezentanților Bisericii și își dorea să stârnească dezbateri cu privire la aceste aspecte. Despre impactul pe

care aceste teze l-au avut asupra întregii Europe probabil că știm cu toții.

La șase săptămâni după nașterea lui Martin Luther, în Alpii Elveției se naștea Ulrich Zwingli, un alt nume important al Reformei. Acesta era familiar cu lucrările lui Martin Luther și, asemeni reformatorului german, a predicat despre justificarea numai prin credință, a respins autoritatea papală, a susținut doctrina predestinării și a mers până acolo încât considera că orașe întregi din Elveția făceau parte dintre „cei aleși”.

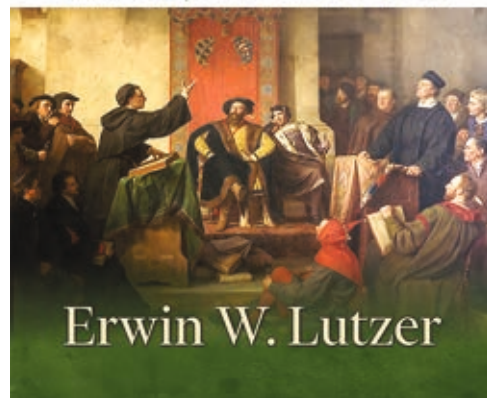
Între Zwingli și Luther au existat și dispute teologice, cea mai mare dintre ele fiind cea cu privire la Cina Domnului. Luther susținea că la Cina Domnului Hristos este prezent literal în elemente, chiar dacă acestea nu se transformă (el respingea doctrina catolică a transsubstanțierii); la rândul său, Zwingli considera că Hristos nu putea fi prezent mistic în elementele cinei, acestea având doar funcție simbolică.

Odată stârnit valul Reformei, oamenii au început să fie tot mai interesați de studiul Bibliei și astfel un grup de tineri, ucenici ai lui Zwingli, au descoperit că în Noul Testament nu apare nimic despre botezul copiilor mici. Astfel a luat naștere mișcarea anabaptistă, care a constituit o ruptură drastică de Roma. Credincioșii anabapțiști se declarau liberi față de stat, față de tradițiile Romei, îi botezau doar pe cei care mărturiseau credința în Hristos și aveau un stil de viață ireproșabil. Cu toate astea, reformatorii au considerat că ruptura lor față de stat și botezul adulților trebuiau tratate aspru, astfel că foarte mulți anabapțiști au devenit martiri.

Un alt mare reformator despre care aflăm din cartea lui Lutzer este Jean Calvin, cunoscut pentru cartea lui de teologie „Învățătura religiei creștine”. Calvin s-a refugiat la Geneva din cauza persecuției dezlănțuite împotriva protestanților din Franța și, odată stabilit la Geneva, a crezut, asemenea lui Zwingli, că orașul trebuie să încheie un legământ cu Dumnezeu și să se împotrivescă „seducțiilor Babilonului”. Astfel au fost puse interdicții

REFORMA și întoarcerea la Evanghelie

Un model pentru Biserica de azi



și au fost stabilite pedepse pentru cei care făceau gălgăie în biserici, pentru cei care făceau pariuri duminica, pentru cei care făceau diferite servicii catolicilor etc. Spre deosebire de Luther, care a fondat o singură Biserică Lutherană, influența lui Calvin a dus la întemeierea Bisericii Huguenote Franceze, a Bisericii Prezbiteriene Scoțiene, a Bisericii Reformate Olandeze și a mișcării puritanilor englezi.

Spre finalul cărții sunt prezentate diferențele dintre acești trei mari reformatori, iar în ultimul capitol, autorul se întoarce spre credincioșii bisericii de azi și se întreabă dacă este posibil să existe unitate între Biserică Catolică și cea evanghelică. Deși între catolici și evanghelici există o deschidere mult mai mare și o oarecare unitate când vine vorba despre lupta împotriva avortului, a căsătoriilor de același sex, atunci când miza o constituie doctrina mântuirii diviziunea este necesară.

Deși Reforma începută în secolul al XVI-lea, care a schimbat profund harta Europei, s-a sfârșit, sarcina noastră este aceea de apăra Evanghelia în fața mișcărilor religioase care susțin că putem contribui cu ceva la mântuirea noastră, în fața celor care promit prosperitate și în fața celor care neagă caracterul supranatural al vieții creștine.



ANDREEA
ȘTEFĂNICĂ